

Sal af de af mig udarbejdede Skattelove betegnede som et Hovedprincip for en Skattereform, nu i den foreliggende Betænkning i Virkeligheden er blevet godkendt af det hele Udvalg, nemlig dette Princip, at naar der indføres en ny direkte Skat til Staten, en Formue- og Indkomstskat, bør den anvendes til en Reform af Skatterne til Staten og ikke anvendes til, blot med Bibeholdelse af de bestaaende Statsskatter, at skaffe Midler til Veje, som kunde overgives til Kommunerne, at overhovedet en Skattereform bør holdes særskilt for Statsskatter og for Kommuneskatter, saaledes at disse ikke blive blandede mellem hinanden. Det var dette Princip, der laa til Grund for det af mig fremsatte Forslag om Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og en Del af Bygningsafgiften. Den parlamentariske Kommissions Forslag gik jo ud paa, at man skulde bibeholde alle de bestaaende direkte Ejendomsskatter til Staten og ved Siden deraf indføre en Formue- og Indkomstskat paa over 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., hvilket hele Beløb, forøget med henved 2 Mill. Kr. af det hidtidige Skattebeløb til Staten, skulde overføres til Kommunerne, saaledes at Resultatet derved vilde blive, at det paalagdes de mere velstaaende Kommuner gennem denne ny Formue- og Indkomstskat at yde Bidrag til de formentlig mindre velstaaende Kommuners kommunale Fornødenheder. Regeringen var imod dette Princip, og jeg udarbejdede da Forslag om at anvende en Formue- og Indkomstskat til en Reform af selve Statsskatterne og da navnlig til en Ophævelse af Land- og Ligningsskatten og en tilsvarende Del af Bygningsafgiften. Dette Forslag har for det første fundet fuld Tilslutning hos Udvalgets ærede Flertal, som saa fuldt ud har godkendt dette Princip, at det har foreslaaet det ført videre og anvendt i et Omfang og med en Rækkevidde, som jeg ikke havde turdet foreslaa i de Forslag, jeg fremsatte. Men det er tillige udtalt af de forskellige Mindretal i Betænkningen, at de principielt finde det rigtigt saaledes at hæve disse gamle Skatter, og det udtales særligt af det største Mindretal, som i øvrigt anbefaler de fra Folketinget oversendte Love til uforandret Vedtagelse, at det ønsker, det maa lykkes at naa dertil, at Hartkornsskatten og Bygningsafgiften maa blive fuldstændig afløste ved en Beskatning, der er mere retfærdig og tidssvarende, altsaa netop det Princip, jeg tillod mig at gøre gældende som Hovedprincip for en rigtig Skattereform. — Naar jeg ikke mente i

mine Forslag at turde gaa videre end til at ophæve Land- og Ligningsskatten og en tilsvarende Del af Bygningsafgiften, var det først af Hensyn til de finansielle Forhold, idet jeg maatte ønske at bevæge mig nogenlunde sikkert frem og ikke komme med Forslag, der vare saa store og omfattende, at det finansielle Resultat maatte blive ret tvivlsomt, da man jo her arbejder med et Materiale, som, statistisk set, er ret usikkert. Men jeg havde ogsaa det for Øje, at den Forandring, der foresloges, og som jo gik ud paa at fritage de faste Ejendomme for en Del af de Skatter, der hidtil havde hvilet paa dem, og føre denne Del over paa andre Skatteobjekter, baade Ejendomme og Personer, som hidtil havde været fri for de Skatter, maatte efter sin Natur blive ret følelig for mange af dem, hvem der nu paalagdes en Skat, som de ikke tidligere havde svaret. Det kunde ikke siges at være uretfærdigt, at dette skete; tværtimod, thi det maatte siges, at det havde været en ubegrundet Fordel, de paagældende havde haft, at de havde været fri for at svare disse Skatter, der i sin Tid vare blevne lagte paa en enkelt Klasse af Formuegenstande, fordi den da, som fremhævet af den ærede Ordfører, var omtrent den eneste, man kendte. Men det maatte dog altid blive ret føleligt i mange enkelte Tilfælde. Det har derfor for saa vidt ogsaa været mig en Glæde at se, at ogsaa dette Standpunkt nu er blevet godkendt af to af de ærede Mindretal i den foreliggende Udvalgsbetænkning, idet de netop fremhæve, at det formentlig vil være rigtigt at gaa lidt mere sindigt til Værks og ikke paa en Gang ganske ophæve det hidtil værende Grundlag for Beskatningen af faste Ejendomme, men gøre det mere successivt. Det var jo netop dette, Regeringen foreslog, at begynde med at ophæve Land- og Ligningsskatten og en Del af Bygningsafgiften, fordi man da kunde prøve sig frem og faa fast og sikker Grund under Fødderne, inden man gik videre med Gennemførelsen af de samme Principper. Dersom de ærede Mindretal ved Sagens første Behandling havde fastholdt dette Standpunkt, de nu have indtaget i de foreliggende Betænkningssudtalelser, og havde sluttet sig til Regeringens Forslag og anerkendt, at dette var det rigtige, er der al Rimelighed for, at man vilde have fulgt den Vej, som Regeringen i saa Henseende foreslog: at blive foreløbig staaende ved en saadan mindre Gennemførelse af Principet. Naar dette ikke er sket, og naar Udvalgets ærede Flertal har ment at maatte foreslaa